

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת ואתחנן

תורת

במצות לא תוסיפו ולא תגרעו

דברים פרק ד (א) ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ונבאתם וירשתם את הארץ אשר יקוק אלהי אבותיכם נתן לכם: (ב) לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יקוק אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: (ג) עיניכם הראות את אשר עשה יקוק בבעל פעור פי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יקוק אלהיך מקרבך: (ד) ואתם הדבקים ביקוק אלהיכם חיים כלכם היום: שאלות:

א} יש לשאול אמנם תורת ה' תמימה ואין ספק בשלימות התורה וחכמת התורה, אך עדיין צריך להבין מדוע אסור להוסיף להחמיר על עצמו יותר ממה שהתורה אמרה? ב} מה הטעם שהתורה ממשיכה לנמק מדוע אסור להוסיף בזה שעניינם הרואות את אשר עשה ה' להולכים אחרי פעור כיצד נלמד מדבר זה שאסור להוסיף?
תורה חדשה:

לצערנו עדים אנו לתופעות של הרפורמים ותומכיהם אשר רוצים לייצר תורה חדשה המתאימה לעונה ולדור המדע והטכנולוגיה והמתירנות ולזאת רוצים לקעקע את הסטטוס קוו שהיה מהקמת המדינה מתוך חשיבה שהיום הדור יותר נאור וצרכים לפשר ולגשר ולשנות בהתאם לדור ולהיות כבית הלל [כנאמר ע"י הנשיא ריבלין] ולזאת רוצים תחבורה ועבודות ציבוריות בשבת למעוניינים, רוצים כותל לרפורמים, רוצים לשחרר את משמר קדושת עם ישראל ויחוסו ולאפשר את הגיורים בצורה חופשית והכל בכדי לגשר ולפשר ולתאם את מצוות התורה שיתאימו ויתקבלו על כל הדעות, אולם לו חכמו ישכילו זאת האם יש משהו שעולה על ליבו להחליף את הלב של האדם בלב יותר משובלל ממה שהקב"ה ברא בבריאת העולם לפני חמשת אלפים שבע שבעים ושבע שנים, כאשר מסופר פעם הגיע מרן הרב ש"ך זצ"ל לבית חולים לבקר אדם שחלה בליבו כמובן סגול הרופאים ופרופסור המחלקה להשתתף בביקור, פנה הרב ש"ך לפרופסור אשר היה אחד המומחים הגדולים במחלות הלב ושאל אותו לאחר כל לימודיו וניסיונותיו וכל פיתוח מחקר והמדע האם הוא חושב שהיה אפשר לייצר את הלב בצורה יותר טובה מהקיים באדם, היה מופתע והמום מהשאלה חשב וחשב ולבסוף השיב אחרי כל לימודיו ומומחיותו לא יכול להיות יותר מושלם מהלב שברא הקב"ה באדם ואין מקום לשום שינוי או שיפור או שדרוג, הרי לך שאפילו הלב שנוצר לפני אלפי שנים מתאים גם לדורנו המשוכלל, וכך כל הבריאה מששת ימי בראשית השמש והירח הכוכבים ומוגי האויר וכל היצירה מושלמת בתכלית ומתאימה גם לדורנו למרות כל ההתפתחות של המדע והטכנולוגיה, היות והקב"ה הוא היוצר והוא הבורא הרי יודע כל אשר יהיה עד סוף כל הדורות וברא את העולם באופן שיתאים עד סוף הבריאה בלי שינוי ותמורה, כאשר הגמרא מוכיחה כי מאז בריאת העולם לא השתנה ממה שכתוב בתורה שיש רק ארבע בעלי חיים שונים שהן הגמל הארנבת והשפן והחזיר שיש להם סימן אחד לעומת היתר או שאין כלום או יש שני סמנים ולא השתנה עד ימינו להתווסף או להחסיר מהן, בדומה לכך תורתנו הקדושה היות והיא תורת אלוהים ולא תורה אנושית לכן התורה נצחית לכל הדורות ואין להוסיף או לגרוע ממה שנמסר מסיני כאשר נבאר להלן ובה נבא לביאור מצוה זו בהקדם כמה תירוצים.

תירוץ ראשון בדומה לשעון:

וכתבו המפרשים כמה תירוצים תירוץ ראשון: **כתב המגיד מדובנא** לבאר הדבר בהמשילו את תרי"ג המצוות, שזה דומה לדבר מורכב כשעון שאינו יכול לעבוד אלא אם כן כל המנגנון מושלם ואם יחסר או יהיה מיותר חלק אחד יגרום הדבר שהשעון לא יעבוד, ולכן גם מצוות התורה בדומה לכך.

תירוץ שני בדומה לאברי האדם:

תירוץ שני: **כתב האדרת אליהו** שתר"ג מצות כידוע הן כנגד רמ"ח אברים ושס"ה גידין, ולכן כל תוספת או גירעון כמו שהדבר פוגם ומזיק לגוף כן הדבר במצוות התורה.

תירוץ שלישי המוסיף גורם למריבה או לירידה:

תירוץ שלישי: **כתב העוד יוסף חי** שבעצם מספר תרי"ג המצוות מרמז שאם נחסיר או נוסיף הדבר רק יקלקל, שהרי אם נחסיר מצוה ישאר תרי"ב המרמז על מריבה שהדבר יגרום, וכן אם נוסיף מצוה אחת יהיה תרי"ד המרמז על ירידה.

תירוץ רביעי התורה שמותיו של הקב"ה:

תירוץ רביעי: טעם הדבר **כתב הרמב"ן** בהקדמתו שכל מה שנמסר למשה רמז בתורה, ועוד כל התורה שמתיו של הקב"ה ולכן חיסר אות אחת הספר תורה פסול. ועוד כיון שהתורה ניתנה ע"י הקב"ה לא שייך חיסרון ויתרון אחרת הוא פגם.

מצוות שמוסיפין עליהם סופן שהם מתות ופוחתות:

עוד הסביר זאת **"המגיד מדובנא"** בדרך משל נכנס אחד אל שכנו לשאול ממנו כף ולמחרת בא והחזיר לו שתיים תמה השכן הרי לא השאלתי לך אלא כף אחת בלבד השיב לו תדע לך שהכף שלך הייתה מעוברת וילדה כף והרי לך שתי כפות, ראה השכן שיש לו עסק לו עם חסר דעה ונטל ממנו בשמחה את שתי הכפות, וכך חזר הדבר על עצמו כמה פעמים בכל מיני חפצים, לימים בא וביקש לשאול ממנו זוג פמוטי כסף אמר השכן בלבו עכשיו בוודאי יחזיר לי משוגע זה שני זוגות פמוטים ונתן לו את הפמוטים ברצון, חלף יום וחלפו יומיים והלה אינו בא להשיב את הפמוטים, קם השכן והלך אליו בצעקה הייתכן היכן הפמוטים שלי, השיב באנחה הפמוטים שלך מתו לא עלינו, פתח השכן בצעקה משוגע חסר דעה וכי שמעת מימך שהפמוטים מתים, השיב הלה אם נתקבל על דעתך שתהא כף יולדת וכן חפצים אחרים ונטלת אותם מידי ברצון הרי שיתקבל גם על דעתך שתהא כף מתה ושיהיו פמוטים מתים, וכך יהיה המצב בקיומן של המצוות אם לא תהיו מקפידים על "לא תוסיפו" על נקלה תהיו עוברים גם על "לא תגרעו" שכן אם בכוחן של מצוות להיות פרות ורבות מתקבל על הדעת שאף יהיו אצלכם מתות ופוחתות.

כל המוסיף גורע:

ויסוד זה נלמד שהוספה מקלקלת מחטא אדה"ר, **כן מבואר במסכת סנהדרין דף כט ע"א** אמר חזקיה מניין שכל המוסיף גורע, **שנאמר אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו. כמבואר בפרשת בראשית פ"ג (א) וְהִנְחֵשׁ הָיָה עֲרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עִשָּׂה יְקוֹק אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֶפְרַיִם אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֵּל עֵץ הַגֵּן: (ב) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחַשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל: (ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הֶגְן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פְרִי־תִמְתּוּן: (ו) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאֲכָל וְכִי תִאֲחָזֶהוּא**

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

לעינים ונחמד העץ להשפיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: **ופרשיי בראשית פרק ג פסוק ג** ולא תגעו בו, הוסיפה על הצווי, לפיכך באה לידי גרעון, הוא שנאמר (משלי ל ו) אל תוסף על דבריו: **ובמסכת אבות דרבי נתן פרק א** מבואר שאדה"ר הוא שהוסיף איסור נגיעה בגלל שנשים דעתן קלות ורצה להרחיקה מהעבירה. **וכן הוא במדרש אגדה פרשת בראשית פרק ג סימן ג.**

וכל הגורע מפסיד:

מאיך מצינו כל הגורע מפסיד כמסופר על שאול בשמואל א פרק טו (א) ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח קיזק למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי קיזק: (ב) כה אמר יקזק צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: (ג) עתה לד והפיתת את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מנמל ועד חמור: (ח) ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: (ט) ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימים וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: (י) ויהי דבר יקזק אל שמואל לאמר: (יא) נחמתי פי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יקזק כל הלילה: (יב) וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצוי לו יד ויסב ויעבר ויגד הגלגל: (יג) ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו **שאל ברוך אתה ליקזק הקימתי את דבר יקזק:** (יד) ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: (טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאים אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליקזק אלהיך ואת היותר החרמנו: (טז) ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יקזק אלי הלילה ויאמרו ויאמר לו דבר: (יז) ויאמר שמואל **הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יקזק למלך על ישראל:** (יח) וישלחך יקזק בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם: (יט) **ולמה לא שמעת בקול יקזק** ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יקזק: (כ) **ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יקזק** ואלך בדרך אשר שלחני יקזק ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: (כא) וישח העם מהשלל צאן ויבקר ראשית החרם לזבח ליקזק אלהיך בגלגל: (כב) ויאמר שמואל החפץ ליקזק בעלות ויבחים כשמע בקול יקזק הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: (כג) פי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר **ען מאסת את דבר יקזק וימאסך ממלך:** **וכתב הרלב"ג לבאר בפסוק כ"ג** וז"ל והרצון בזה הוא כי מי שגורע ממצות השם בשיקיי קצתה לבד הנה הוא ממרה את פיו, וכן מי שמוסיף על דברי השם הוא חוטא, ולזה אמר שמואל לשאול על מה שאמר אשר שמעתי בקול ה' וגומר, שאע"פ שבמה שעשה קיים את דבריו, הנה מרה את פיו במה שלא קיים מצותו להחרים את עמלק בכללו ושללם עכ"ל. **הראתה לדעת** כי שאול המלך שזכה להיות המלך הראשון לישראל והיה עתיד שתימשך מלכותו לזרעו, אך הפסיד הכל בגלל ששינה מציווי השם לפי הבנתו למרות שהיו לו כוונות טובות, הקב"ה מאס בו והפסיק את מלכותו כי אין שינוי ותמורה לציווי השם יתברך ולא שייך שהאדם יתאם הדבר לפי הבנת שכלו שזה חורבן התורה.

חזקיהו המלך כמעט נטרד משני העולמות בגלל שפעל לפי הבנתו:

וכן מתבאר אצל חזקיהו המלך למרות כל צדקותו כמעט נטרד משני העולמות כמסופר **במסכת ברכות דף י ע"א** שנאמר: בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו: כה אמר ה' (צבאות) צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה וגו'. מאי כי מת אתה ולא תחיה מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא. אמר ליה: מאי כולי האי? אמר ליה: משום דלא עסקת בפריה ורביה. אמר ליה: משום דחזאי לי ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו. אמר ליה: בהדי כבשי דרחמנא למה לך? מאי דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא לעביד. **הראתה לדעת** כי חזקיהו המלך כמעט נטרד משני העולמות בגלל ביטול מצוות פריה ורביה למרות שחשבונו לפי רוח קודשו שעדיף העדרן של בניו מהעולם מאשר לידתן, למרות זאת היית עליו התביעה בהדי כבשי דרחמנא למה לך אינך יכול לבטל שום מצוה מהתורה בשביל שום חשבון של האדם.

הנימוק מבעל פעור:

העולה מכל התירוצים שנאמרו מחנה משותף בניהם שכל שינוי בין להוסיף וק"ו לגרוע רק מזיק ומקלקל ובלתי אפשרי כיון שהיא תורת אלוקים ולא תורת אנוש ואין מושלם ומדויק יותר מהתורה ומה שהאדם אינו מסוגל להבין הוא מפני המגבלות של השגת האדם, ולעני"ד זאת כוונת התורה שכתבה כנימוק וטעם שלא להוסיף ולא לגרוע מבעל פעור, כוונת התורה הראיה מפעור שדבר זה נראה לכל אדם שזה נגד השכל של כל בר דעת כיצד יתכן שצורת העבודה לאליל הוא על ידי שצריך לעשות צרכיו על העבודה זרה האם הדבר אשר לכאורה לשיטתם הוא הקדוש ביותר שייך בצורה כזו להשפיל ולבזות אותו כך שנראה לכל אדם בר דעת שזה לא עבודה זרה אלא מבזה העבודה זרה, אולם הטעות של בני ישראל היות ולא ירדו לסוף דעתם והשקפת עולמם של אותם עובדי פעור, והוא שבמעשה זה רוצים להביע שאין מושג של אלוקים בעולם כי אפילו האליל צריך לעשות עליו את צרכיו בכדי להחדיר שהאדם חופשי לעשות כטוב בליבו וכל העולה על רוחו כי אין מי יאמר מה תעשה ומה תפעל וחסוף ואכול כי מחר נמות ולזאת יכול האדם להתפקד ככל שירצה כיון שזה עצמו צורת העבודה זרה של פעור ולכן נכשלו, ללמדנו גם תוספת שנראה נגד השכל מהווה כישלון.

משל האלשיך שציווהו המלך לא להתערב:

וכתב לבאר **האלשיך** על פי משל לבנו של המלך אשר הלך להסתובב במדינות מלכות אביו ולהכירם, והמלך ציוה עליו דבר אחד שלא יתערב בשום אופן עם אף אחד ובעד כל מחיר, והנה מצד שני המלך עשה התערבות שהוא יצליח לגרום לבנו שיהיה ערום לפני כולם תמורת סכום גדול, והנה כאשר בנו הסתובב הגיע לאחת המדינות ושם חיכה לו אותו שהתערב עם המלך ועשו כנס ענק לכבוד בנו של המלך, ובמעמד הכנס לפני כל השרים והרוזנים עמד אותו אחד ואמר שהבן של המלך יש לו גידול מוזר בגופו והוא מוכן להתערב שזה אמת למרות שהבן בטוח בעצמו ניסה לסתור דבריו, אך הלה עמד על דבריו והיה מוכן להתערב על סכום גדול שיוויד את חולצתו ויראה לכולם שאכן אין לו כלום, חשב בן המלך כיון שהוא בטוח בעצמו יכול להתערב ועל דבר זה לא התכוון אביו ולכן התערב והוריד נגדיו להראות שאינו צודק ואכן הצליח, כמובן הבן שמח שניצח בהתערבות, וגם השני היה שמח שניצח להוריד נגדיו של בן המלך ככל עם ועדה וניצח את המלך כך ששכרו כפול ומכופל ממה שהפסיד. **הנמשל** מלמדנו כי גם כאשר הדבר נגד שכלנו בטוח שכל שינוי רק נפסיד ונקלקל כי אין שלימות כהתורה הקדושה אשר היא תורת אלוקים ולא מעשה אדם.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המעשה בכפרי עגלון שנסע בחורף:

מסופר על הגאון רבי צבי הירש לוי זצ"ל אב בית דין ברלין אשר נשאל פעם מאת דוד פרידלנדר מראשי המשכילים בדורו על כמה מצוות שלדעתו עבר עליהם הכלח חס ושלום והעיו פנים לדבר בגלוי על תקונים בדת ופער לבלי חק לומר אני בטוח שאלמלי משה רבינו היה חי בתקופה זו אז בודאי היה כותב בתורה כפי רוח הזמן, **השיבו הרב** לאמר אמשול לך משל סוחר אחד שכר עגלון להובילו עם סחורתו ליום השוק אשר בלייפציג והתנה עמו תנאי כפול ובקנין גמור ושלם על פי ההלכה שאם לא יביאוהו למחוז חפצו ליום המוגבל יפסיד העגלון שכר נסיעתו וגם שלם לשלם לסוחר פיצויים מתאימים עבור נזקיו הכספיים, והנה הימים ימי חורף חודש שבט הם יצאו את העיר לא הרחיקו והתחילו מטרות עוז ולאחר מכן ירד ברד ולאחר שעות מעטות החל לרדת שלג כבד מאד ויכס את עין כל הארץ ועקבות המסילה לא נודעו תעה העגלון בדרך ורק בדרך נס הגיע ברוב עמל ויגיעה אל עיר מושב אולם על כל פנים איחר את המועד של יום המוגבל ליריד הסוחר הפסיד הרבה מדמי סחורתו, העגלון דרש מהסוחר שכר נסיעתו, והלה תבע מהעגלון לשלם לו פיצויים על דמי סחורתו שהפסיד בגלל איחורו, הגישו שניהם את עצמותיהם לפני הרב אב בית דין של העיר ולאחר טענות ומענות של הצדדים הוציא הרב פסק דין אשר בו זיכה את הסוחר בכל תביעותיו וחייב את העגלון, רגז העגלון ושאל את הרב רבי מדוע חייבתני בדין והרי אנוס רחמנא פטריה שמא אתה דן שוגג כמזיד ואונס כרצון, הרב השיבו בנחת לא אנכי חייבתך בני אלא תורתנו הקדושה חייבה אותך לשלם נזקו של הסוחר לפי התחייבותך שנעשית על פי ההלכה ואני מה כי תלוי עלי, הרהר מעט העגלון ושאל בבקשה ממך רבי אמור לי מתי נתנה תורתנו הקדושה לישראל באיזה זמן ובאיזה חודש, השיבו הרב זיל קרי בי רב חג מתן תורתנו בששה בסיון, מיד החל העגלון לצעוק בששי בסיון הלא הדרך טובה וישרה אין שלג ואין ברד לא סופת סערה ולא רוח קדים עזה בקיץ הייתי נוסע בבטחה ולא הייתי תועה בדרך ולא הייתי מאחר אף רגע, לא רבי המשיך העגלון להתלהב מתורה שנתנה בסיני בירחי הקיץ אי אפשר לפסוק דין ולהוציא משפט כזה בטבת, לדידי ברור הדבר כי אילו היה משה רבינו נותן את התורה בטבת אז בודאי היה כותב לפטור אותי שאז המשפט היה אחר לגמרי כפי רוח הזמן והדין היה לזכות, ולעגלון הזה נמשל גם אתה דוד בעיני סיים הרב את דבריו בקור רוח ופני דוד פרידלנדר חפו ויצא בחרי אף.

עוד מסופר על הגאון רבי עזריאל הילדסהיימר זצ"ל שפעם נפגש עמו אחד הרבנים הרפורמים והחל הרב הרפורמי להסביר לו בהתלהבות רבה עד כמה נחוץ לעשות תיקונים בדת בתחום של קיום המצוות המעשיות אם רוצים אנו שבנינו אחרינו ישמרו את המצוות העיקריות של התורה קרא הרב הרפורמי בלהט עלינו להקל מעול המצוות ולבטל או לשנות כמה וכמה מצוות שאינן מדברות כיום לליבם של בני הדור הצעיר, **השיב רבי עזריאל לרב הרפורמי** בפרשת ואתחנן כתוב ולא תגרעו ממנו לשמור את מצוות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם, בפסוק זה הורה לנו השם יתברך שאם יטיפו באזנינו שיש לגרוע מן המצוות בנימוק המשכנע שהמטרה היא קדושה ונאצלת לשמור את מצוות ה' אלקיכם גם אז אסור לנו להתפתות ולקבל את ההצעה לגרוע משהו מן המצוות שניתנו לנו לדורות עולם, כי תרי"ג מצוות התורה משולות לגל אגוזים גדול בו ערוכים האגוזים במדויק זה בצד זה וזה על גבי זה וכאשר אתה נוטל אגוז אחד מן הגל עלול אתה למוטט את כל הגל כולו.

מעשה עם הרה"ג כהנמן מדוע התורה אומרת:

ומסופר על הרב מפוניבז' הגר"י כהנמן זצ"ל הובא בספר לקח טוב שאמר פעם חידושי תורה בפני הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל ובתוך דבריו התבטא מדוע אומרת התורה כך, הפסיקו רבי חיים ואמר לו כך אסור לומר, אלא צריך לומר מה אומרת התורה ולא מדוע אומרת התורה לפי שדבר זה אינו נתון להבנת שכלנו, ואין הכוונה רק למצות פרה אדומה שהיא חוק אלא אף בדינים ומשפטים אין אנו יכולים להבין מדוע אלא רק מה אומרת התורה.

מוסר השכל:

העולה מהדברים שחובת האדם לדעת כי אין יותר שלימות מהתורה שאין לה שינוי ותמורה עד סוף כל הדורות והגם שנראה לאדם לפי הבנתו שיש מקום לשפר או לשדרג את מצוות התורה אין זה אלא מחוסר בינתו ומקוצר השגתו וטעות היא בידו ואין ספק שרק קלקול יצא מדבר זה גם אם מחשבתו לטובה וקל וחומר לרעה, ולכן ל גדולי ישראל ושלוחיהם נלחמים על ביצור חומת הדת מבלי להתפשר וחפץ השם בידם יצליח, וכן חובת כל אדם לקיים את התורה ומצוותיה כהלכתה ללא שום שינוי ותמורה כלל ועיקר, ובפרט בימים אלו שחל בהן ט"ו באב אשר אמרו חז"ל לא היו לישראל ימים טובים כיום הכיפורים וט"ו באב ואחד הטעמים שביום הכיפורים ניתנה בו תורה ובט"ו באב מתאריך היום ואפשר להגות יותר בתורתנו הקדושה וזה דווקא כאשר עוסקים בתורת אלוקים ללא שינוי ותמורה כי היא תורת אמת זוכים לנאמר בה כי אורך ימים בימינה, בשמאלה עושר וכבוד אמן ואמן.

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא